

COVID-19: همراهی در گذر از دوران ابهام

سمیه عرب زاده*

ایران، تهران، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی آل طه، دانشکده علوم پایه، گروه زیست شناسی

* مترجم مسئول، پست الکترونیکی: s.arabzadeh@aletaha.ac.ir

با سایر محققین سراسر دنیا در حال همکاری هستند و دانشجویان و دانشجویان پسادکتری چینی نمایانگر بخش قابل توجهی از اعضای آزمایشگاهی در سطح جهان هستند.

اکنون با گسترش این بیماری همه گیر فراتر از کشور چین، گروه های بیشتری در سراسر جهان در تلاش هستند موتورهای تحقیقاتی را ادامه دهند، به عنوان مثال فاصله گذاری فیزیکی و قرنطینه تصویب شد. مباحث کلامی و انتشار اطلاعات علمی به صورت حضوری متوقف شده است، جلسات علمی در سرتاسر جهان کنسل شده و یا به زمان قابل پیش بینی دیگری موکول شد، همچنین مرزها بسته شده است. دانشمندی که هنوز قادر به سفر خارج از کشور هستند، بعد از بازگشت به کشور خودشان با قرنطینه ۱۴ روزه روبرو می شوند. نگرانی های دیگری فراتر از زنجیره های عرضه تحقیقات در حال به وجود آمدن است و محققین در حال تامین مواردی هستند که به صورت مداوم استفاده می شوند، مانند دستکش و ماسک که برای استفاده پزشکی به درستی باید ذخیره شوند. در بسیاری از مناطق تحصیل در تمامی سطوح دچار اختلال شده است، از آنجایی که بیمارستان ها برای بدترین و نگران کننده ترین وضعیت (و اغلب آسیب پذیر) آماده می شوند و داوطلبان کارآزمایی های بالینی در خانه مانده اند، تحقیقات بالینی به زمان دیگری موکول شده است.

از نظر ما، اقدامات احتیاطی در چین و سایر جاها، اگرچه برای محققان و موسسات بسیار دشوار است، اما اقداماتی ضروری جهت نجات هرچه بیشتر زندگی پیر و جوان است. در بسیاری از مناطق این محدودیت ها زودتر تصویب شد تا انتشار این ویروس و اثرات طولانی مدت آن را به حداقل برسانند. حتی هم اکنون، در بسیاری از کشورها مخصوصا ایالت آمریکا، نسبت تست Sars-Cov-2 به طور غیر قابل قبولی پایین مانده است. پاسخ های رسمی به این بحران تعیین خواهد کرد تا چه حد جامعه و علم از آن آسیب دیده اند.

شیوع کووید-۱۹ که توسط عامل بیماریزای ویروسی تازه شناخته شده SARS-CoV-2 به وجود آمده، اثر مخربی بر جامعه علمی دارد. ماه هاست که چین در حال مبارزه با این ویروس است و این مبارزه چندین ماهه نشان دهنده آسیب هایی است که تحقیقات جهانی تجربه خواهند کرد.

در سراسر دنیا، امکانات آزمایشی اساسا تعطیل شدند. با محدودیت های تحمیل شده در مسافرت جهت جلوگیری از گسترش بیشتر کروناویروس، اعضای آزمایشگاه قادر به ترک کشور خود نبودند. دانشجویان و دانشجویان پسادکتری در برخی نواحی بتدریج در حال بازگشت به پروژه خود هستند. این درحالی است که حداکثر پرسنل در نظر گرفته شده در یک مکان، تعداد افرادی را که به طور همزمان در یک مکان می توانند با هم کار کنند محدود شده است. افرادی که به محل کارشان باز می گردند، قبل از ورود دوباره به آزمایشگاه، بصورت اجباری به مدت دو هفته در یک هتل کنترل شده قرنطینه می شوند. این کاهش سرعت بهره وری نه تنها بر میزان علم بلکه بر گزارشات علمی نیز تأثیر می گذارد. در مجله Cell ما با وقفه ای در زمانبندی ثبت و ثبت مجدد پیشنویس مقالات روبرو شدیم.

وقفه در پیشرفت علم در هرکجا، نقطه پسروی علم در همه جای جهان است

از آنجاییکه چین سهم عمده ای در تولید و مباحث علمی دارد، اختلالی که بسیاری از محققین سخت کوش در چین با آن روبرو هستند، به خودی خود یک پسروی قابل توجه برای علم خواهد بود. این واقعیت برای بقیه دنیا باید دلیلی کافی جهت مراقبت، کمک و عملکرد سریع برای جلوگیری از شیوع بیشتر این ویروس باشد. با اینکه برخی از کشورها اقداماتی را انجام دادند ولی به وضوح کارهای بیشتری وجود دارد که ما می توانستیم انجام دهیم. **وقفه در علم در هرکجا، نقطه پسروی علم در همه جای جهان است.** در واقع موقعیت علم در طی چند ماه گذشته بسیار پیچیده شده است، با این حقیقت که جامعه علمی چینی ها

جامعه ما، بحران ما

در مجله *Cell* و انتشارات *Cell* فعالیت‌های ما نیز تحت تأثیر این ویروس قرار گرفته است. مانند بسیاری از شما، تمام سفرهای ما متوقف شده است. در هر زمانی، به طور معمول ما ویراستارهایی را در سرتاسر جهان گسترش داده ایم که در کنفرانس‌ها و جلسات حضوری با نویسندگان و کارشناسان بالقوه شرکت می‌کنند. این یک بخش حیاتی کار ماست، مانند شنیدن پروژه‌های اولیه و چاپ نشده که منجر به یک ایده جدید می‌شود و ارتباط بین جوامع علمی را گسترش می‌دهد و موجب روبرو شدن با داوران با پتانسیل‌های جدید می‌شود. مهمتر از همه اینکه جلسات فرصتی است برای دریافت بازخورد، در مورد اینکه چگونه می‌توانیم خدماتی که به جامعه می‌دهیم بهبود ببخشیم. همچنین، ما ویراستارهایی در قرنطینه داریم مثل دکتر *Yung Yung*، سردبیر چینی ما در مجله *cell*. همزمان با تعطیلی مدارس برخی از سردبیران ما در خانه کار می‌کنند و از کودکانشان مراقبت می‌کنند. ما در این مورد هم همراه با شما هستیم.

اما این بیماری همه‌گیر بر توانایی ما در انتشار علوم مهیج تأثیر نمی‌گذارد و ما ادامه خواهیم داد و حداکثر تلاش خود را انجام می‌دهیم تا اطلاعات مهم و موثق و عملیاتی را به جامعه علمی هرچه سریعتر بدون به خطر انداختن کیفیت و پایین آوردن استانداردهای خودمان منتشر کنیم. در عصر گزارشگری سریع، هدف ما کمک به ایجاد اعتبار گزارشات پژوهشی است به طوری که علم تایید شده بتواند به طور مناسب بر تصمیم‌گیرندگان پزشکی، سیاست‌های عمومی و افکار عمومی تأثیر بگذارد. با همکاری با محققین و داوران خبره، ما به سرعت در حال به اشتراک گذاری اطلاعاتی هستیم که در مقابله با تئوری‌های جانبدارانه دروغین و نژادپرستی‌های بیرون‌آمده از دل این اطلاعات غلط که در این شرایط بیماری، موضوع مرگ و زندگی است، قرار می‌گیرد.

در این بلا تکلیفی جهانی، دنیا به منظور هدایت راه به دنبال دانشمندان و پرسنل پزشکی است. ضروری است که به عنوان یک اجتماع برای حل مشکلات واحدی که محققین در این دوره با آنها روبرو هستند، با یکدیگر همکاری کنیم. در مجله *Cell* ما چالش‌هایی را که دانشمندان با آن روبرو هستند، درک می‌کنیم و پشت‌صحنه با پشتکار با

نویسندگان همکاری می‌کنیم تا راه حل‌ها را به صورت موردی بیابند. اکنون زمان انعطاف‌پذیری است و ویراستارهای ما اینجا هستند تا بشنوند و کمک کنند. ما یک هیات تحریریه تمام وقت داریم که در مورد تمام مقالات بحث می‌کنند و تصمیمات اصلی را اتخاذ می‌کنند و همچنین یکسری راه‌هایی برای کمک به نویسندگان مشتاق وجود دارد. برای مقالات تحت بازنگری، زمانبندی قابل مذاکره و تمدید می‌باشد. اگر درخواست‌های داوران و ویراستارها غیرمنطقی یا خارج از محدوده مجله به نظر آمد، ما خوشحال می‌شویم که با آنها مذاکره کنیم. در مورد داوران متخصص، ما درک خواهیم کرد که ممکن است شما برای تکمیل ارزیابی‌های خود به زمان و انعطاف‌پذیری بیشتری نیاز داشته باشید. لطفاً اگر شرایط شما تغییر کرد با ما در ارتباط باشید و فکر نکنید که حتماً باید در آن مهلت پیشنهادی، ویراستاری خود را تکمیل کنید.

برای مقالات جدید ارسال شده، محدودیت‌های قالب بندی (شامل نوع و چارچوب مقاله) هرگز نباید سدی برای ارسال سریع مقاله باشد و همچنین نباید نگرانی‌هایی چون اندازه مقاله و یا اینکه آیا مقاله شما شبیه فرم مشخص مقالات *Cell* هست یا خیر، وجود داشته باشد. *Cell* همیشه برای انتشار مقالات کوتاه و تأثیرگذار در دسترس هست. مخصوصاً در این دوره که یافته‌های جدید با سرعت بالایی در حال استخراج هستند، اگر پیام اصلی مقاله در چند شکل به صورت موثر بیان شود، ما به انتشار آن خوشامد می‌گوییم. نسخه‌هایی که با مدل سنتی مجله *Cell* هماهنگ نیستند، شامل مقالات بالینی، نیز قابل پذیرش هستند. ما شما را به ارسال مقالات در مورد *Covid-19* به یک سرور پیش‌چاپ ترغیب می‌کنیم. سپس ما می‌توانیم درخواست‌ها را برای مقالات فوری تطبیق دهیم. برای سرعت بیشتر در روند چاپ، مقالات هم در مجله *Cell* و هم در مجله دیگری از انتشارات *Cell* برای بررسی همزمان ارسال می‌شود. اگرچه از نظر ویراستاری مستقل هستند، اما ما روابط کاری قوی را با سایر مجلات حفظ می‌کنیم و بسیاری از نویسندگان با بهره‌گیری از این سیستم بررسی مجدد و سیستم انتقال داخلی ما زمان ارزشمند خود را حفظ می‌کنند.

بیاید از این شرایط درس بگیریم و به جلو حرکت کنیم
همان‌طور که دانش علمی و دنیای اطراف ما در حال تغییر

باشیم. چون جامعه مجبور به مقابله است و به دلیل اهمیت علم و تحقیقاتی که شما با علاقه انجام دادید، ما باید از تداوم و میزان بودجه علمی و صدای قویتر علم در دولت حمایت کنیم. همگی ما باید به طور علنی از افرادی که تلاش خستگی‌ناپذیری برای مطالعه این ویروس، مقابله با اطلاعات غلط، درمان بیماری، تلاش برای درمان‌های جدید و واکسن‌ها انجام می‌دهند، حمایت کنیم. همچنین ما باید از این جدا شدن از روش‌های معمول زندگی برای ایجاد مکثی در زندگی‌مان بهره‌برداری کنیم و با عزیزان خود وقت بگذرانیم، فکر کنیم و دوباره فکر کنیم. مطالعات زیادی نشان می‌دهد که فشار موجب تکامل می‌شود و زمان برای به عقب برگشتن و تامل برای خلاقیت و نوآوری ضروری است. ممکن است شما بخشی از زمان خود را به بازنگری جهت‌یابی‌های تحقیق، نوشتن نتایج و یا تحقق ایده‌ها اختصاص بدهید و یا ممکن است آن را برای بررسی پیشینه تحقیق در نظر بگیرید. اگر چنین کاری را کردید ما مایل هستیم بشنویم.

ما از پس این شرایط سخت بر خواهیم آمد و در انتها قوی‌تر خواهیم شد.

تیم ویراستاری *The Cell*

<https://doi.org/10.1016/j.cell.2020.03.041>

این مقاله ترجمه‌ای است از:

COVID-19: Navigating Uncertainties Together, The Cell Editorial Team, Cell, April 16, 2020

است، ما نیز مایل به ایجاد تغییراتی هستیم. ما وضعیت فعلی را فرصتی برای یادگیری و آمادگی برای اختلالات و بلا تکلیفی‌های آینده می‌دانیم. ما در حال بهترین استفاده از این تجربه دشوار هستیم با فکر کردن در مورد راه‌های ممکن برای توسعه کارهای موثرتر و شیوه‌های بهتر که می‌توانند زمانی که سوال فوری بعدی علم مطرح شد، دوباره گسترش یابد. برای کوتاه مدت ما جلسات حضوری و ویراستارها را با مکالمات ویدیویی جایگزین کردیم و از سخنرانان سمپوزیوم سلولی به صورت مجازی میزبانی کردیم. برخی از این شیوه‌های جدید حداقل در بخشی از کارهای عادی ما، به خصوص در کاهش تأثیری که سفرهای ما بر آب و هوای جهان دارد، می‌توانند گنجینه شوند. ما خدمت به جامعه را با تجمیع ذهن‌های برتر کنار یکدیگر برای یافتن راه‌هایی برای نویسندگان، ارتباطات علمی و برای این بیماری همه‌گیر ادامه خواهیم داد. اگر شما با یک چالش خاص روبرو شده‌اید، صرف‌نظر از اینکه منحصر به شرایط شماست یا گسترده‌تر است، و یا اگر ایده‌ای در مورد چگونگی پیشرفت فرآیندهای ما دارید، ما مایلیم بدانیم. شما می‌توانید مستقیماً به آدرس cellms@cell.com ایمیل ارسال کنید.

بسیار محتمل است که شاید بدترین وضعیت این بیماری همه‌گیر هنوز نیامده است. اما ما به عنوان طرفداران علم، همگی می‌توانیم از این وضعیت وخیم نهایت استفاده را ببریم. ممکن است ما نتوانیم جلوی ظهور پاتوژن‌های خطرناک را بگیریم اما مطمئن می‌توانیم آگاه‌تر و آماده‌تر

کدام مداخلات در همه‌گیری بهتر عمل می‌کند؟

ما می‌توانیم از آزمایش‌های کنترل شده تصادفی، مدل‌های مجزا و سرریزها بهره ببریم.

سهامه محبی*

تهران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم زیستی، گروه نانویوتکنولوژی

* مترجم مسئول، s.mohebbi@aletaha.ac.ir

سیاست‌گذاران از ابزارهای مختلفی برای فعال کردن این "مداخلات غیردارویی" (NPIs) (Nonpharmaceutical Interventions)، از تشویق و توصیه‌های ساده گرفته تا وضع مقررات و تحریم‌های کامل استفاده می‌کنند.

در حال حاضر، تنها روش‌های موجود برای کاهش انتقال کرونا ویروس ۲ (SARS-CoV-2)، ویروس سندرم تنفسی حاد، رویکردهای رفتاری هستند: شستن دستها، رعایت آداب سرفه و عطسه و مهمتر از همه فاصله‌گیری فیزیکی.